

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00722/2011-01
Дана: 23.09.2011.године
Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Б.Д.** из **Београда**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010), на седници Високог савета судства дана 23.септембра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Б.Д.** из **Београда** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-517/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Б.Д. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Петом Општинском суду у Београду, подноси пријаву за избор у Први и Други Основни суд у Београду, Виши суд у Београду, Апелациони суд у Београду, Управни суд, Виши прекршајни суд и Прекршајни суд у Београд.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и

закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

Поред тога истиче да је Уставом из 2006.године њој гарантована сталност судијске функције, а што проистиче из чињенице да је тај устав донет према процедури прописаној одредбама Устава из 1990.године, па како нема нема дисконтинуитета у правним поретцима, који би постојао само у случају да је Устав донела Уставотворна скупштина, то право извлачи и из претходног Устава. Истиче да ВСС није донео одлуку о престанку судијске функције, да избор и именовање чланова ВСС није извршено на прописан начин, да је из целог поступка била искључена јавност, а да је тајност рада била и према учесницима конкурса, као и да јој на изричит захтев није достављена документација на основу које је одлучивано, а поред тога онемогућена је да оствари своје право и заштиту на једнак начин. Указује да јој је поврђено и право на рад престанком радног односа.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 61 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком ВСС бр.119-05-517/2010-01 од 14.06.2010.године којом је замењена одлука од 25.12.2009.године дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 1, 3 и 7 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу времена израде одлука, процентаукинутих одлука и остварења судијске норме.

Сумња се образовала на основу чињенице да је у периоду који је сагледаван, имала израђених одлука ван прописаног рока, па и преко 30 дана на колико се максимално оже продужити рок у сложеним предметима, па је у 2006.години имала израђених 6 одлука до 60 дана и 5 преко 60 дана, у 2007.годни 7 одлука у року преко 60 дана и у 2008.години 13 одлука у року до 60 дана и 6 одлука преко 60 дана, па непримереним роком израде одлука и прекорачењем законских рокова за израду одлука довео у сумњу право странака на суђење у разумном року, те се на основу овога закључује да није показао довољан ниво сручности и оспособљености.

У погледу квалитета рада се указује да је у 2006.години имала 58,70% потврђених, 15,22% преиначених и 26,09% укинутих, а да је просек суда био 22,07%, потом да је у 2007.години имала 47,22% потврђених, 13,89% преиначених и 38,89% укинутих, уз просек суда од 25,51%, као и да је у 2008.години имала 67,39% потврђених, 21,74% преиначених и 10,87% укинутих, односно за целокупан период 58,59% потврђених, 17,19%

преиначених и 24,22% укинутих, па сходно Мерилима за оцену успешности, како има већи проценат укинутих одлука од прописаних 15% налази се да није остварила задовољавајући квалитет рада.

Истиче се и да у посматраном периоду није остварила оријентациону судијску норму па према извештају суда је у 2006.години имала 74,80%, 2007.године 65,54% као и у 2008.години 79,37%.

На основу изнетог закључено је да није испунио услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке изјављена је жалба Уставном суду дају се правни разлози у погледу повреде уставних и гарантованих људских права, указује на битне повреде поступка, као и повреде материјалног права. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања наводи се да је у посматраном трогодишњем периоду имала 73,16% испуњености норме што је у њеном суду представљао најбољи резултат, те даје примере осталих изабраних судија, потом да је у посматраном периоду имала решена 4 стара предмета, а какав резултат нико није остварио на подручју Округног суда у Београду, затим да је нетачан податак о броју урађених одлука преко 60 дана, уместо 18 она је имала 11 таквих одлука, а при том да су друге судије имале већи број таквих одлука и даје примере, да је ВСС пропустио да прибави мишљење седнице свих судија и да јој се такво мишљење достави.

Поднеском од 23.11.2010.године допуњује наводе из жалбе од 12.11.2010.године.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 29.08.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Петог Општинског суда у Београду, Извештај Првог основног суда у Београду

број VIII Су.728/2011 од 05.08.2011.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора се детаљно изјаснила, образложила своје наводе, а поред околности које се тичу на битне повреде поступка и погрешне примене материјланог права, указала је да је у погледу стручности испунила тај критеријум, јер је у посматраним годинама имала боље резултате од изабраних судија и за исто дала примере, а да при том није дефинисано и што је то знатно изнад просека суда, а што је поткрепљено и трогодишњим извештајима о раду, сматра да се преиначене одлуке не могу узети као одлика лошег квалитета рада, већ супротно исте се требају тертирати у оквиру потврђених одлука, а да у том случају има знатно боље резултате од изабраних судија, у погледу израда одлука након законом прописаног рока указује да се ова околност морала посматрати упоредно са осталим судијама, а да при том се мора имати у виду и да је у извештају дат нетачан податак односно да уместо 18 има 11 одлука израђених након рока од 60 дана, а да при свему томе и изабране судије са нижим остварењем норме и лошијим квалитетом рада имају више одлука израђених после рока, наводи пример судије З.А., која је била изабрана иако одлуку није израдила 8 година. У вези са израдом одлука указује да је проблема било у раду дактилобироа којем су предаване касете са израђеним одлукама, а што јој је познато обзиром да је била руководилац одељења, па стога она не може сносити кривицу. У вези испуњености оријентационе норме указује да је прилив предмета у Петом општинском суду био у целом посматраном периоду смањен, па да отуда нје ни могла да се оствари норма. Поред тога да није узето у обзир да је била надзорни судија за рад са приправницима и стручним сарадницима, да је била и предавач студентима правног факултета на пракси у оквиру пројекта Округног суда. Поново указује да је била обавеза ВСС да прибави мишљење седнице свих судија а нарочито непосредно вишег суда, те да је била обавеза примене одредбе члана 49 Закона о судијама. Даје и друге разлоге а који су већ дати у правним лековима

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност у Петом Општинском суду у Београду и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.године

К предмета у раду 217 од тога 19 старих укупно решених 137 од тога 84 пресудом и 53 на други начин и 20 старих, остварење норме 74,80%, 46 ожалбених 27 потврђених 58,70%, 7 преиначених или 15,20% и 12 укинутих или 26,10%, просек одељења 21,83% преиначених и 22,07% укинутих.

Према извештају 1 застарео предмет.

73 одлуке израђене у року до 30 дана, 60 у року од 30 до 60 дана и 5 одлука преко 60 дана.

2007.године

К предмета у раду 199 од тога 23 старих укупно решених 124 од тога 73 пресудом и 51 на други начин и 21 стари, остварење норме 65,54%, 36 ожалбених 17 потврђених 47,20%, 5 преиначених или 13,90% и 14 укинутих или 38,90%, просек одељења 16,17% преиначених и 25,51% укинутих.

Према извештају 1 застарео предмет.

69 одлука израђено до 30 дана и 7 одлука у року од 30 до 60 дана.

2008.године

К предмета у раду 214 од тога 25 старих укупно решених 142 од тога 86 пресудом и 56 на други начин и 26 старих, остварење нормe 79,37%, 46 ожалбених 31 потврђених 67,40%, 10 преиначених или 21,70% и 5 укинутих или 10,90%, просек одељења 14,53% преиначених и 22,91% укинутих.

67 одлука израђених у року до 30 дана, 13 у року од 30 до 60 дана и 6 у року након 60 дана.

На одељењу је у посматраном периоду радило 11 судија. Од свих судија имала је најмање незавршених старих предмета 4, највише 42, просек неизрађених одлука за сво време је био за 30-60 дана 16 одлука, а преко 60 дана 8 одлука, укупно 84, с тиме да је једна судија имала 47 неизрађених одлука – није изабрана, подносилац приговора и још један судија по 11 одлука, укупно 69.

Према извештају Првог основног суда у Београду подносилац приговора је у посматраном периоду имала 9 одлука израђених у периоду преко 60 дана и то:

1. К.817/06 пресуда објављена 25.12.2007.године експедована 05.03.2008.године време израде одлуке 70 дана;
2. К.76/07 пресуда објављена 07.02.2008.године експедована 07.05.2008.године време израде одлуке 89 дана;
3. К.442/07 пресуда објављена 05.05.2008.године експедована 26.08.2008.године време израде одлуке 113 дана;
4. К.926/07 пресуда објављена 19.05.2008.године експедована 20.09.2008.године време израде одлуке 104 дана;
5. К.675/07 пресуда објављена 13.06.2008.године експедована 02.09.2008.године време израде одлуке 81 дана;
6. К.970/07 пресуда објављена 19.06.2008.године експедована 17.09.2008.године време израде одлуке 90 дана;
7. К.123/06 пресуда објављена 03.04.2006.године експедована 13.06.2006.године време израде одлуке 71 дана;
8. К.177/06 пресуда објављена 09.05.2006.године експедована 08.08.2006.године време израде одлуке 91 дана;
9. К.1054/07 пресуда објављена 19.06.2008.године експедована 26.08.2008.године време израде одлуке 68 дана.

У посматраном периоду није имала дужих одсуствовања са рада сем коришћења годишњег одмора и служеног одсуствовања.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да

подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценатукинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узмеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имао већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију општинског суда у кривичној материји износи 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у свим годинама, сем 2008.години имала већи проценат укинутих одлука и то знатно. Дакле у 2006.години имала је 26,10% укинутих одлука, а при просеку суда од 21,83%, што имајући у виду толерантност прописану Мерилима указује на знатно одступање, а при том на незадовољавајући квалитет указује и проценат преиначених одлука од 15,20%. У 2007.години имала је 38,90% укинутих одлука уз просек суда од 22,91%, што представља готово двоструко одступање од просека суда, а имајући у виду и проценат преиначених одлука од 13,90%, даје слику потпуно незадовољавајућег квалитета рада. Једино у 2008.години подносилац приговора има задовољавајући квалитет у погледу укинутих одлука од 10,90%, али и у овој години изузетно висок преиначених одлука од 21,70%, па указује на незадовољавајући квалитет рада. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказао потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунила услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

У погледу сумње у испуњеност потребних услова је чињеница великог броја неблаговремено израђених одлука. Високи савет судства је на основу извештаја Првог Основног суда у Београду утврдио тачно време израда одлука преко законом прописаног рока, дакле у компликованим предметима максимално 30 дана, а што сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности представља мерило за оцену савесности рада судије. Такође овај основ представља сумњу у испуњеност критеријума прописаног чланом 14 став 1 тачка 7 Одлуке о критеријумима и мерилима, односно чланом 6 став 2 алинеја 1 Правила, да судија не испуњава критеријум оспособљености. Подносилац

приговора је бројем израда одлука изнад просека одељења, а овај број предмета израђених након законом прописаног рока указује на несавесно и неспособљено поступање подносиоца приговора, поготово имајући у виду њихов број. Самим роковима израде у датим примерима подносилац приговора је одлуке израђивао након сваког разумног рока, па оценом Високог савета судства подносилац приговора не само што није показао довољан ниво оспособљености, већ и озбиљно довео у питање савесност у поступању, а што представља основ да би у смислу одредбе члана 45 Закона о судијама био изабран за судију.

Подносилац приговора није остварила очекивану оријантациону норму, односно завршила минимално очекивани број предмета. Сумња у овом погледу проистиче из разлога датих у побијаној одлуци, као и података у извештајима о раду. Подносилац приговора заступа тезу да норму није могла да оствари услед смањеног прилива. Подносилац приговора је у 2006.години имала у раду 217 предмета, а минимално за очекивати је да судија месечно реши мериторно 14 кривичних предмета, у 2007.години 199 предмета, а у 2008.години 214 предмета. Дакле у свим овим годинама имала је довољан број предмета да се оствари минимум очекиване судијске норме, односно да реши минимално очекиван број предмета. На могућност да с иста поствари указује да бројем предмета није била преоптерећена. Подносилац приговора је у 2006.години од укупно решених 137 предмета мериторно решила 84, 2007.године од 124 решена предмета 73 пресудом и 2008.године од 142 предмета 86 пресудом. Ови подаци указују да је подносилац приговора довољним бројем предмета у раду могла да оствари очекивани минимум решених предмета, али да то није случај и што указује на основаност оборене претпоставке оспособљености код подносиоца подносиоца приговора.

Високи савет је имао у виду укупне резултате подносиоца приговора па из свега тога проистиче да незадовољавајућим квалитетом рада, посебно у 2007.години, али и укупно, великим бројем одлука израђених након законом прописаног рока, а да за то није било нити једног оправданог разлога, па и већег од просека одељења, нарочито имајући у виду да овај просек чини мањи број судија у односу на укупан број судија у одељењу, а да при том подносилац приговора није била оптерећена у раду, као и чињеницом да није решаван минималан број предмета месечно иако је исто могло да се постигне, указује да нису задовољени критеријуми оспособљености и стручности.

Подносилац приговора је своје резултате рада стављала у однос са резултатима рада изабраних судија. Високи савет судства има обавезу да према Закону о изменама и допунама Закона о судијама преиспита и одлуке првог састава ВСС о изабраним судијама, па у сваком случају ће и одлуке о избору судија Петог Општинског суда бити посебан део разматрања. Резултати подносиоца приговора посматрани су у складу са просеком одељења према званичним судским извештајима о резултатима рада, а што је и прописано Правилима, па би другачијим начином упоређивања резултата рада било ван прописаних мерила у Одлуци о критеријумима и Мерилима и Правилима за примену истих.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29

Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС